

на́ла да четѣ Богородице дѣво: и гавила се пресва-
таа Богородица: а діаволъ тоа часъ се загвклих
като дшмъ, а калѣгерица та фанала да се тресе ѿ
страхъ, и паднала оу голѣма колѣсть, и слѣди
многѣ время пакъ ѡздравѣла. Да знаѣте кога
нѣкомѣ дойде ѿ діавола нѣкое зло, или ѿ тоа
свѣтъ, нѣма по голѣмъ цѣлитель: обаче да се моли
на Господа нашегѡ Іисуса Христа, и на свата Бо-
городица: тѣм дѣлѣ ѡрѣжѣа сѣкой да ги йма въ
ржцѣ те си, та да йспѣжда тѣм дѣшманѣ, който
се видатъ, и що се невидатъ.

Ч У Д О 19.

Ѿ воскресшемъ несторіанѣ.

Въ Сурска та земля, ймало єдинъ постникъ. и ймалъ
свата жизнь (жикотъ) и сватый мѣжъ: йме то мѣ
Пароеній, той ймалъ обычай (адѣтъ), да ходи
често на Сїнайска та гора, на поклоненіе на неспа-
лимаа кѡпина, мыслилъ тока чѣдо, що є было при
нѣл, бо образъ пречистыа дѣвы. И ходѣши къ чер-
мному мѡрю, поѣлъ тропаръ Дамаскинѡвъ: въ чер-
мноѣмъ мѡри неискѡсбращыа невѣсты написаса
иногда, и прѡчалъ: така често като йдеше, и на-
мѣри єдногѡ челоуѣка оумрѣна, мѣртва, и мѣ се
нажалило, и гѡ ѡпѣалъ, Богъ да мѣ помилѣе дѣ-
ша та съ моленіе Богоматере, така се молилъ, и
фаналъ оумрѣліатъ да се вѣйга, и станалъ на по-
гитеси и се поклонилъ на старецатъ, и мѣ рѣклъ:
много ти благодаримъ оугѡднице вѡжій: самъ тебе
не помага да се спасѣши, ами и дрѣги да йзбѣ-
виши ѿ дѣшѣвни смѣрти, многѣ твоа сватына къ
вѡгѣ и Богоматери лѣковъ и вѣра, а по много аъзъ
недостѡйный, що си ме ѡживилъ. Говѡри мѣ Пар-
оеніа: заклинаемъ та съ таа пречистаа дѣва, да